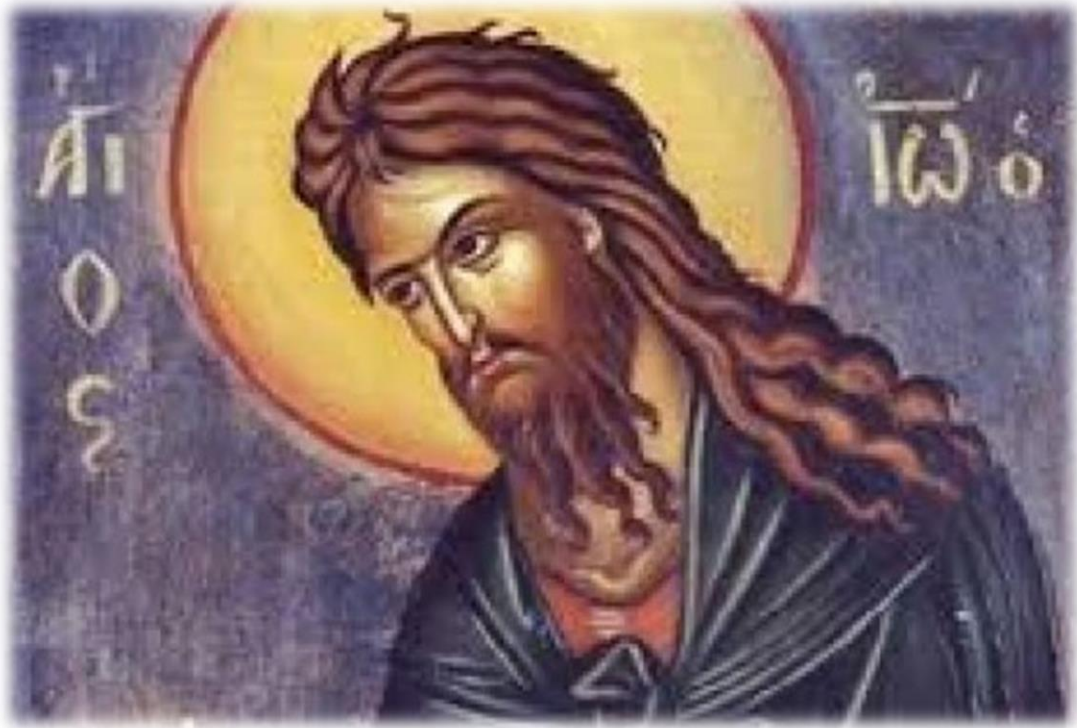

Η χαρά του Προδρόμου.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

«Αύτη ουν η χαρά η εμή πεπλήρωται». Η δική μου χαρά έχει ολοκληρωθεί, λέει ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, μεθυσμένος από χαρά που ήλθε ο Χριστός. Ο Χριστός ήλθε και μπήκε στη θέση που μέχρι τότε ήταν ο Ιωάννης, και έχει χαρά μεγάλη ο Ιωάννης. Όχι με την έννοια ότι τώρα θα ξεκουραστεί, αλλά με την έννοια: «Εκείνον δει αυξάνειν, εμέ δε ελαττούσθαι». Ο Χριστός να αυξάνει, ο Χριστός να είναι το παν, και εγώ να σμικρύνομαι, να ελαττώνομαι, να εξαφανίζομαι από το προσκήνιο. Ο Θεός δεν βγάζει από τη μέση τον άνθρωπο για να βάλει στη θέση του κάποιον άλλο καλό, αλλά τον ίδιο τον άνθρωπο τον γιατρεύει, τον ανανεώνει. Αυτόν ο οποίος θα σμικρυνθεί – και πρέπει να σμικρυνθεί ο καθένας – δεν τον αχρηστεύει ο Θεός, αλλά, καθώς ελαττώνεται και το παν γι' αυτόν είναι ο Χριστός, τον κάνει κατοικητήριό του, οπότε όντως έχει μέσα του τον Χριστό, και από αυτής της πλευράς είναι και αυτός Χριστός.

Ο άγιος Ιωάννης γνώριζε ότι το βάπτισμά του μόνο προετοίμαζε τον λαό, για να δεχθεί το τέλειο βάπτισμα από τον Κύριο. Όμως κάνει φιλότιμα, με πολύ ζήλο αυτό το άχαρο και άγονο έργο. Αυτό πρέπει να

κάνει κάθε χριστιανός. Αλλά στοιχίζει πολύ στον σημερινό άνθρωπο, που θέλει αποτελέσματα αμέσως, και του είναι αδιανόητο να κάνει κάποια προσπάθεια και να ξέρει εκ των προτέρων ότι δεν αξίζει. Δεν θέλει να κάνει τίποτε, και μόνο περιμένει να έρθουν όλα τα ευχάριστα ή, αν κάνει, θέλει να είναι βέβαιος ότι αυτό θα αποδώσει. Δεν είναι έτσι. Εν γνώσει μας πως ό,τι και να κάνουμε, εάν δεν μας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω ο Κύριος, δεν γίνεται τίποτε, θα κάνουμε το καθήκον μας: τον αγώνα, τη μετάνοια, την ταπείνωση, την εξομολόγησή μας, πάλι και ξανά, με πολύ ζήλο, αλλά και ελπίδα. Θα ζήσουμε ούτως ή άλλως το βίωμα της αποτυχίας. Έτσι θα ταπεινωθούμε και θα ξυπνήσει μέσα μας η βαπτισματική χάρη.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Πνευματικά Μηνύματα 2022”, σελ. 18, 162.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>